

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Marie Švecové a přísedících Ing. Milady Petrové a Ludmily Sokolovské ve věci

žalobce:

[REDACTED]
bytem [REDACTED]

zastoupený ustanoveným zástupcem - advokátem JUDr. Jiřím Suškou
se sídlem U Soudu 7, 415 01 Teplice

proti

žalované:

Důl Kohinoor a.s., IČO 25411616
se sídlem Dolní Jiřetín 5, 435 43 Horní Jiřetín - Dolní Jiřetín
zastoupená advokátem Mgr. Karlem Tománkem
se sídlem U papírny 9/614, 170 00 Praha 7

o: 134 138 Kč s přísl. (náhrada škody)

takto:

I. V případě nároku žalobce na zaplacení částky 61 715 Kč s příslušenstvím uplatněné vůči žalované za období od 5.3.2001 do 31.3.2002 se žaloba zamítá v celém rozsahu.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí částku 34 489 Kč hrubého jako náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti uplatněnou za období od 1.7.2004 do 31.12.2005 spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 34 489 Kč hrubého počínaje od 16.1.2007, a to ve výši:

9,25 % ročně za období od 16.1.2007 do 30.6.2007,

9,50 % ročně za období od 1.7.2007 do 31.12.2007,

10,50 % ročně za období od 1.1.2008 do 30.6.2008,

10,75 % ročně za období od 1.7.2008 do 31.12.2008,

9,25 % ročně za období od 1.1.2009 do 30.6.2009,

a dále za období od 1.7.2009 do zaplacení se zákonným ročním úrokem z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky, vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí částku 7 192 Kč hrubého jako náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti uplatněnou za období od 1.1.2006 do 31.12.2006 spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 7 192 Kč hrubého počínaje od 15.4.2007, a to ve výši: 9,25 % ročně za období od 15.4.2007 do 30.6.2007,

9,50 % ročně za období od 1.7.2007 do 31.12.2007,

10,50 % ročně za období od 1.1.2008 do 30.6.2008,

10,75 % ročně za období od 1.7.2008 do 31.12.2008,

9,25 % ročně za období od 1.1.2009 do 30.6.2009,

a dále za období od 1.7.2009 do zaplacení se zákonným ročním úrokem z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky, vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí.

IV.V rozsahu částky 421 Kč s příslušenstvím se žaloba v případě nároku na zaplacení náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti uplatněné žalobcem vůči žalované za období od 1.1.2006 do 31.12.2006 zamítá.

V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí částku 2 144 Kč hrubého jako náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti uplatněnou za období od 1.1.2007 do 31.12.2007 spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 2 144 Kč hrubého počínaje od 6.2.2009 do zaplacení, a to ve výši: 9,25 % ročně za období od 6.2.2009 do 30.6.2009

a dále za období od 1.7.2009 do zaplacení se zákonným ročním úrokem z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky, vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí.

VI.V rozsahu částky 5 605 Kč s příslušenstvím se žaloba v případě nároku na zaplacení náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti uplatněné žalobcem vůči žalované za období od 1.1.2007 do 31.12.2007 zamítá.

VII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí částku 12 096 Kč hrubého jako náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti uplatněnou za období od 1.1.2008 do 31.12.2008 spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 12 096 Kč hrubého počínaje od 6.2.2009 do zaplacení, a to ve výši: 9,25 % ročně za období od 6.2.2009 do 30.6.2009

a dále za období od 1.7.2009 do zaplacení se zákonným ročním úrokem z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky, vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí.

VIII. V rozsahu částky 10 476 Kč hrubého s příslušenstvím se žaloba v případě nároku na zaplacení náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti uplatněné žalobcem vůči žalované za období od 1.1.2008 do 31.12.2008 zamítá.

IX. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.

X. Žalobci se povinnost k náhradě nákladů řízení žalované za řízení před soudem druhého stupně nestanoví.

XI. Žádnému z účastníků se nestanoví povinnost k náhradě nákladů státu - České republiky – na účet Okresního soudu v Mostě.

XII. Žalovaná je povinna zaplatit do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na soudním poplatku na účet Okresního soudu v Mostě částku ve výši 2 796,50 Kč.

XIII. O odměně ustanoveného zástupce žalobce advokáta pana JUDr. Jiřího Sušky za zastoupení žalobce v řízení před odvolacím soudem a dále v řízení před soudem prvního stupně po kasačním rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

Odůvodnění:

1. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.: 84 Co 535/2016-239, ze dne 29.11.2017, byl na základě odvolání zrušen rozsudek Okresního soudu v Mostě č.j.: 16 C 397/2002-195, ze dne 16.2.2009, a to v napadených výrocích pod body I, III, V, VII, XII, aby o nárocích v nich uvedených soud prvního stupně rozhodl znovu. Důsledně tomu zůstal předmětem nového projednání a rozhodnutí věci:

a)-nárok žalobce na zaplacení částky 61 175 Kč s příslušenstvím uplatněné vůči žalované za období od 5.3.2001 do 31.3.2002,

b)-nárok žalobce na zaplacení částky 34 489 Kč s příslušenstvím uplatněné vůči žalované za období od 1.7.2004 do 31.12.2005,

c)-nárok žalobce na zaplacení částky 7 613 Kč s příslušenstvím uplatněné vůči žalované za období od 1.1.2006 do 31.12.2006,

d)-nárok žalobce na zaplacení částky 30 321 Kč s příslušenstvím uplatněné vůči žalované za období od 1.1.2007 do 31.12.2008.

2. Na zaplacení těchto částek žalobce nadále trval z důvodu, že představují náhradu za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti z titulu odpovědnosti žalované za poškození zdraví žalobce nemocí z povolání - syndrom karpálního tunelu bil. vpravo, operaci v 11.00 – G 560, kapitola II – položka 10, zjištěné u něj ke dni 20.09.2000 Masarykovo nemocnici v Ústí nad Labem, oddělením nemocí z povolání - rozhodnutím ze dne 13.8.2001, a to za situace, kdy ke dni 20.09.2000 byl tento zaměstnancem žalované, který u této pracoval v podmínkách, za kterých tato nemoc z povolání vzniká. (viz č.l.: 14 a 15). Tato skutečnost byla mezi účastníky řízení nesporná. Stejně tak bylo nesporné, že na žádnou z uvedených částek žalovaná žalobci doposud neposkytla žádné plnění. (viz shodné přednesy účastníků).

3. Spornou zůstala skutečnost, na kterou zejména poukázal ve shodě s obranou žalované ve svém zrušovacím usnesení č.j.: 84 Co 535/2016-239 Krajský soud v Ústí nad Labem, to je existence

příčinné souvislosti mezi nemocí z povolání zjištěnou u žalobce a vznikem případné škody v případě, kdy pracovní poměr žalobce u žalované skončil výpovědí ke dni 30.9.2000 pro organizační důvody (tj. útlum těžební činnosti), tedy z jiného důvodu než je předmětná nemoc z povolání, a sice pro nadbytečnost. Za další stěžejní skutečnost pro rozhodnutí o uplatnění nároku žalobce odvolací soud označil fakt, že pro výpočet náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti nebyl v případě žalobce jeho průměrný výdělek před nemocí z povolání, nýbrž jeho průměrný výdělek před vznikem škody. S tím je pak spojena nutnost určení okamžiku vzniku škody, resp. období, po které ke škodě docházelo. Na vznik škody (ztráty na výděлку) podle názoru odvolacího soudu nelze dovozovat jen proto, že žalobce jako poškozený není schopen nalézt zaměstnání. Pro okamžik vzniku škody je totiž zásadní právě jen neschopnost žalobce nalézt zaměstnání jen pro důvod zdravotního omezení způsobeného nemocí z povolání. V případě zmíněných a pro nové rozhodnutí soudu prvního stupně významných skutečností označil odvolací soud skutková tvrzení žalobce za neúplná či dokonce chybějící. Za užití ust. § 118a) odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) odvolací soud prvního stupně uložil, aby tento žalobce poučil o nutnosti doplnit rozhodné chybějící tvrzení tak, že žalobce bude zcela konkrétně tvrdit možná zaměstnání v průběhu žalovaných období a možnost potencionálního průměrného výděлку (pokud jde o zaměstnání nalezená žalobcem nebo prostřednictvím úřadu práce), že dále bude tvrdit, že takového výděлку nakonec nedosáhl, protože do zaměstnání nebyl přijat z důvodu rozhodnutí potencionálního zaměstnavatele pro žalobcovy zdravotní komplikace. Současně bylo soudu prvního stupně uloženo, aby poučil žalobce ve smyslu ust. § 118a) odst. 3 o.s.ř. také o nutnosti označit důkazy k takovým tvrzením.(viz č.l.: 240-241). Podle ust. § 226 odst. 1 o.s.ř. byl soud prvního stupně při novém projednání a rozhodnutí věci vázán výše zmíněným právním názorem odvolacího soudu.

4. Poučovací povinnost podle ust. § 118a) odst. 1 a odst. 3 o.s.ř. soud prvního stupně splnil vůči žalobci při jednání dne 28.5.2018 (viz protokol o jednání na č.l.: 263).

5. Na dané poučení pak žalobce reagoval podáním ze dne 27.6.2018, ve kterém uvedl, že jím tvrzená škoda spočívá ve ztrátě na výděлку po skončení pracovní neschopnosti při uznání plné invalidity a následně částečné invalidity žalobce, kdy tento nebyl schopen výlučně pro své zdravotní postižení způsobené výhradně nemocí z povolání dosáhnout takového výděлку, který by měl nebýt nemoci z povolání. Dále uvedl, že výše škody odpovídá rozdílu mezi průměrným výděلكem, kterého by žalobce dosáhl u jiného zaměstnavatele, kdyby k poškození jeho zdraví nedošlo v důsledku nemoci z povolání a příjmem, kterého skutečně dosáhl, tj. invalidním důchodem, částečným invalidním důchodem a výdělky dosaženými v pracovních poměrech vzniklých po skončení pracovního poměru u žalované, a to v době uvedené v žalobě a v dalších podáních žalobce učiněných v průběhu soudního řízení. Žalobce dále poukázal na to, že nadále tvrdí, že mu vznikla škoda ve formě náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti z titulu nemoci z povolání, a to v částkách, které zůstaly předmětem řízení po vydání zrušovacího usnesení odvolacího soudu. Žalobce dále doplnil, že po skončení pracovní neschopnosti se ucházel o zaměstnání v GlavebelCzech, a.s. v Teplicích, dále vfg Ideal Standard s.r.o. v Teplicích, dále v Povodí Ohře, s.p. v Teplicích, a ve společnosti Lesy České republiky s.p. v Teplicích. Dále žalobce uvedl s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn.: 21 Cdo 1075/2008 a sp.zn.: 21 Cdo 1997/2008, že nelze po něm požadovat, aby jakožto poškozený prokazoval, že se opravdu ucházel u jiného (konkrétního) zaměstnavatele o práci, a aby takové pracovní místo bylo volné. Dále žalobce uvedl, že je osobou se základním vzděláním, že vždy vykonával těžkou fyzickou práci bez kvalifikace a že takovou práci, že takovou práci by byl schopen vykonávat i po skončení pracovního poměru u žalované, pokud by nedošlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu v důsledku nemoci z povolání, že by tak mohl vykonávat práci zedníka, obkladače, manipulačního dělníka na stavbách či při odvozu odpadků, skladového dělníka, nekvalifikovaného dělníka ve sklárnách, keramických závodech, v cihelnách apod. Dále

odkazoval na to, že výši pravděpodobného výdělku, kterého by on mohl dosáhnout, že je třeba zjistit u zaměstnavatelů, kteří takové práce nabízeli, a to stanovením průměrného výdělku při výkonu uvedených prací. Dále žalobce navrhl, aby soud vyžádal od jeho praktické lékařky paní [REDAKCE], odborné vyjádření, že v období od počátku roku 2001 do 31.12.2008 on neměl mimo zdravotního postižení v důsledku nemoci z povolání jiné vážnější zdravotní problémy vylučující výkon výše uvedených dělnických profesí. (viz podání žalobce na č.l.: 266-267).

6.Soud se v návaznosti na podání žalobce na č.l.: 266-267 pokusil dotazem na možné potenciální zaměstnavatele žalobce, resp. firmy, u kterých se žalobce ucházel o zaměstnání, zjistit, jakého pravděpodobného výdělku by žalobce mohl dosáhnout jako jejich zaměstnanec v období, které bylo předmětem žaloby, tzn. počátek roku 2001 až do 31.12.2008, jestliže by u něj nedošlo k poškození zdraví nemocí z povolání, a to při výkonu prací, které žalobce v podání na č.l.: 266-267 uvedl, tedy nekvalifikované, avšak fyzicky namáhavé práci. (viz dotazy soudu na č.l.: 277 až 279). S ohledem na obsah odpovědí, kterých se soudu na jeho dotazy od oslovených firem dostalo (viz č.l.: 283 a dále č.l.: 285-286), požádal soud přípisem ze dne 21.12.2018 o součinnost společnost Technické služby města Mostu, a.s., o které je mu známo, že vytváří i pracovní místa pro osoby se základním vzděláním, a to pro výkon nekvalifikované práce. (viz č.l.: 289). Na výzvu soudu o součinnost však tato společnost vůbec nereagovala a žádné informace soudu neposkytla. Důsledně zjištění, že soudem oslovené společnosti mu sdělily buď pouze jakousi orientační výši výdělku, kterého by u nich žalobce jako osoba bez kvalifikace při výkonu fyzicky namáhavé nekvalifikované práce mohl dosáhnout (viz kupříkladu sdělení Povodí Ohře s.p. ze dne 1.8.2018 na č.l.: 385-386), což však neodpovídá požadavkům vyplývajícím z judikatury Nejvyššího soudu České republiky, dle které by se v případě pravděpodobného výdělku poškozeného mělo jednat o výdělek zjištěný tak, že se bude sestávat ze základní mzdy (platu) a dále z nadstavbové složky mzdy jako jsou odměny, osobní ohodnocení, popřípadě prémie či jiná nenároková plnění podle kolektivní smlouvy či vnitřního mzdového předpisu, má soud za to, že kvůli ochraně osobních údajů zaměstnanců nelze dosáhnout od potenciálních zaměstnavatelů žalobce informace, které jsou potřebné pro určení výše pravděpodobného výdělku, kterého by žalobce mohl dosáhnout výkonem práce u jiných zaměstnavatelů, když by nedošlo k poškození jeho zdraví nemocí z povolání, a to po té, co byl r jeho pracovní poměr u žalované rozváznán pro nadbytečnost, tedy po datu 30.9.2000 a násl. Z tohoto důvodu soud provedl doplňující výslech žalobce při jednání dne 1.3.2019 (viz č.l.: 291-292), kdy žalobce uvedl, že se nevyučil, že byl zaměstnán od 15-ti let, že po dovršení věku 21 let šel pracovat na doly na hlubinu, kde vykonával pomocné práce jako byla doprava kolejnic, výdřev do štoly, rozbíjení uhlí ve štole sbíječkou, protože doprava ve štole byla modernizována až později tak, že tam byly položeny koleje, po kterých se dopravovalo uhlí a další materiál ve vozících tažených lidskou silou, že se jednalo o břemena vážící 130 až 140 kg. Tuto práci žalobce vykonával po dobu 21 až 22 let. Vzhledem k tomu, že žalovaná zpochybnila, že na snížení pracovní schopnosti žalobce v důsledku poškození jeho zdraví nemocí z povolání by měla vliv pouze nemoc z povolání, žalobce uvedl, že z jeho zdravotní dokumentace u praktické lékařky paní [REDAKCE] je zjištělné, že v období od roku 2001 do 31.12.2008 on neonemocněl nějakým závažným způsobem na nemoc z obecných příčin, která by nesouvisela s nemocí z povolání. Navrhl proto, aby soud doplnil dokazování o zprávu od jeho praktické lékařky paní [REDAKCE] o jeho zdravotním stavu v označeném období. Z lékařské zprávy paní [REDAKCE], doručené soudu dne 18.3.2019, soud zjistil, že v péči této lékařky se žalobce nachází od 2.6.2003, že před tím byl v péči pana [REDAKCE], který jí předal zdravotní dokumentaci žalobce v kompletním stavu. Z obsahu lékařské zprávy paní [REDAKCE] vyplývá, že až do 22.6.2006 byly pracovní neschopnosti na straně žalobce v souvislosti s jeho nemocí z povolání – tj. diagnóza G56.0. Teprve v období od 22.6.2006 do 30.6.2005 marodil žalobce na jinou diagnózu L60.0 – panaritium palce levé nohy, ablace nehtu, která nesouvisela s jeho nemocí z povolání. K další pracovní neschopnosti z obecných příčin pak u žalobce došlo v období od

3.4.2006 do 14.5.2006 – panaritium nehtu tentokrát však palce pravé nohy - a dále v období od 5.11.2007 do 30.11.2007 pro urologickou diagnózu. Od 30.7.2008 a období následující se žalobce podrobil lékařskému odbornému vyšetření pro progresi potíží – brnění horních končetin – na neurologii a ortopedii pro syndrom karp. tunelu, kdy léčba trvala až do poloviny roku 2009. (viz č.l.: 300). Obsah lékařské zprávy paní [redacted] je v souladu s obsahem odborného vyjádření prim. [redacted], odd. nemocí z povolání, Masarykovo nemocnice v Ústí nad Labem, Krajské zdravotní, a.s., ze dne 8.10.2008, ve kterém se uvádí, že dle předloženého EMG vyšetření z r. 2006 trval u žalobce oboustranně středně těžký nález a že v srpnu 2008 opakovaná EMG vyšetření u něj prokázala residuální nález a rovněž i residuální klinický nález s typickými potížemi pro karpální tunely. Žalobcův případ byl s podkladovou dokumentací konzultován dne 25.9.2008 na Odborné komisi pro posuzování nemocí z povolání ČLS JEP pro oblast Čech a Moravy se závěrem, že nemoc z povolání uznaná 13.8.2001 u p. [redacted] trvá. (viz č.l.: 172). Takto má soud za zcela prokázané tvrzení žalobce o tom, že v období od roku 2001 do 31.12.2008, které bylo předmětem soudního přezkumu v daném řízení, byla žalobcova pracovní schopnost snížena v důsledku poškození jeho zdraví nemocí z povolání u něj uznanou 13.8.2001 zpětně ke dni 20.9.2000, kdy tento byl ještě zaměstnancem žalované, že snížení pracovní schopnosti žalobce v období od roku 2001 do 31.12.2008 by mělo být způsobeno onemocněním obecné povahy, která nesouvisela s jeho nemocí z povolání. Nemocnost žalobce na jiné diagnózy, jak je výše zdůrazněno z lékařské zprávy paní [redacted], byla vždy krátkodobá a bez vlivu na rozsah zachované pracovní schopnosti žalobce po onemocnění nemocí z povolání.

7. Vzhledem k uvedenému zjištění se proto soud dále v rámci dokazování zabýval otázkou, kdy u žalobce došlo ke ztrátě na výdělku po skončení pracovní neschopnosti způsobené poškozením jeho zdraví nemocí z povolání uznanou dne 13.8.2001 zpětně ke dni 20.9.2000.

8. Soud zjistil ze mzdového listu žalobce pro rok 2000, že po rozvázání jeho pracovního poměru u žalované dne 30.9.2000 výpovědí zaměstnavatele z organizačních důvodů podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) zák.č. 65/1965 Sb., tj. zákoník práce účinný do 31.12.2006 (dále jen „zák.č. 65/65 Sb.“), byl žalobce v době od 2.10.2000 (viz Hlášení o počátku pracovní neschopnosti vystavené dne 2.10.2000 praktickým lékařem [redacted]) až do 1.3.2001 v pracovní neschopnosti (viz Potvrzení praktického lékaře [redacted] o trvání pracovní neschopnosti ze dne 31.10.2000, dále z 30.11.2000, dále z 31.12.2000 – založené ve mzdovém listu z r. 2000), protože onemocněl v tzv. ochranné době, vyplácela mu nemocenské žalovaná, jak vyplývá z vyúčtování mezd žalobce za měsíc říjen 2000 (nemocenské dávky 8 520 Kč), za měsíc listopad 2000 (nemocenské dávky 12 486 Kč) a za měsíc prosinec 2000 (nemocenské dávky 11 005 Kč). Ze mzdového listu žalobce z roku 2001 pak bylo dále zjištěno, že až do února 2001 včetně likvidovala ještě nárok žalobce na nemocenské dávky žalovaná, a to v únoru roku 2001 v částce 11 400 Kč. Toto zjištění soudu je po obsahové stránce v souladu se spisem Kooperativy pojišťovny, a.s., číslo: 901-57-029 11, kterým soud doplnil dokazování a ze kterého zjistil, že za období pracovní neschopnosti žalobce v souvislosti s nemocí z povolání v trvání od 2.10.2000 do 2.3.2001 byla žalobci přiznána náhrada za ztrátu na výdělku ve výši 6 488 Kč, dále náhrada za bolet ve výši 4 500 Kč a dále náhrada na náklady spojené s léčením ve výši 432 Kč, to je celkem částka 11 420 Kč (viz Likvidační zpráva ze dne 26.9.2001 na č.l.: 381). To nebylo mezi účastníky řízení sporné.

9. Ze zprávy Úřadu práce ČR v Teplicích ze dne 16.2.2008 soud zjistil, že po skončení pracovní neschopnosti dne 2.3.2001 se žalobce zaevidoval od 5.3.2001 na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, který byl naposledy zaměstnán u Dolu Kohinoor, kde jeho rozhodný výdělek činil 9 765 Kč měsíčně. Z tohoto výdělku byla také žalobci stanovena podpora v nezaměstnanosti, která mu byla poskytována v období od 5.3.2001 do 4.9.2001, a to vyšší v částce 4 883 Kč měsíčně a nižší v částce 3 906 Kč měsíčně. V evidenci uchazečů o zaměstnání byl žalobce až do

18.12.2001. V rubrice „Zdravotní stav“ je uvedeno, že uchazeč o zaměstnání má zdravotní omezení, že žádal o přiznání invalidního důchodu, že pro něj nebylo vhodné pracovní místo. V rubrice „Důvod vyřazení“ je pak uvedeno, že práci si žalobce našel sám, že od 19.12.2001 nastoupil u zaměstnavatele Dora – bezp. agentura Most. (viz č.l.: 149-150). Toto zjištění je v souladu s výpovědí žalobce a dále s obsahem Pracovní smlouvy uzavřené mezi společností B.A.DORA, a.s., IČO: 25410351 jako zaměstnavatelem a žalobcem [REDAKCE], nar.: [REDAKCE], jako zaměstnancem s dnem nástupu do práce 19.12.2001 a s pracovním zařazením – ostraha majetku a osob – s místem výkonu práce – okres Most, Chomutov, Teplice, Louny. Pracovní poměr byl uzavřen na dobu určitou do 30.6.2002. V pracovní smlouvě byla sjednána zkušební doba v trvání tří měsíců. V dalších ujednáních v pracovní smlouvě nikde soud nenalezl žádný údaj, který by potvrzoval tvrzení žalobce o tom, že u této společnosti tento nastoupil z toho důvodu, že se jednalo o společnost, která by zaměstnávala v období roku 2001 a násl. osoby, které měly pro výkon práce nějaká zdravotní omezení. Pracovní smlouva sama pak žádný takový údaj ve vztahu k zaměstnávání žalobce a k míře jeho tehdejší pracovní způsobilosti neobsahuje. (viz č.l.: 39). Žádný takový údaj pak nevyplyvá ani z potvrzení této společnosti o příjmu, kterého žalobce dosáhl jako její zaměstnanec ze dne 2.12.2002. Tam je pouze uvedeno, že pracovní poměr žalobce trval od 19.12.2001 do 18.3.2002, že hrubá mzda žalobce za období od 19.12.2001 do 31.12.2001 činila 3 295 Kč (čistých pak 2 447 Kč), že hrubá mzda žalobce činila za období od 1.1.2002 do 21.2.2002 částku 12 053 Kč, což je čistých 8 504 Kč, přičemž od 22.2.2002 byl žalobce v pracovní neschopnosti a pobíral nemocenské dávky v částkách specifikovaných v Přehledu o vyplaceném nemocenském na č.l.: 39, a to až do 30.11.2002, přičemž celková výše vyplacených nemocenských dávek činila částku 58 203 Kč. (viz č.l.: 33 a dále č.l.: 36 až 39). Pracovní poměr žalobce u B.A. DORA, a.s., skončil dne 18.3.2002 podle ust. § 58 zák.č. 65/65 Sb. z vůle zaměstnavatele ve zkušební době. (viz č.l.: 35). V období od 19.3.2002 do 30.11.2002 byl žalobce v pracovní neschopnosti v rámci tzv. ochranné doby mu likvidovala nemocenské dávky společnost B.A. DORA, a.s. (viz č.l.: 39). Soud doplnil dokazování o důkaz zprávou Úřadu práce ČR – Kontaktní pracoviště Most ze dne 24.2.2020, ve které je uvedeno, že společnost B.A.DORA, a.s., IČO: 25410351, nikdy nebyla zaevidována na Úřadu práce ČR – Kontaktní pracoviště Most, takže nemohla být příjemcem žádné dotace či příspěvku v rámci státní politiky zaměstnanosti. (viz č.l.: 327-328). Protože i po této zprávě žalobce setrval na svém tvrzení, že ztráta na výdělků po skončení pracovní neschopnosti mu rozhodně vznikla v období, kdy byl zaměstnán u společnosti B.A. DORA, a.s., která k tomu, aby zaměstnávala osoby se změněnou pracovní schopností nepotřebovala žádnou evidenci na Úřadu práce ČR, protože to byla její svobodná volba, zda se rozhodne takové osoby zaměstnávat na jedné straně a zda bude či nebude pobírat dotace nebo příspěvky od státu v rámci státní politiky zaměstnanosti., doplnil soud dokazování o důkaz rejstříkovým spisem společnosti B.A. DORA, a.s., IČO: 25410351, vedeným u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn.: F 21532/99/45 – B 1245, ze kterého zjistil, že tato společnost byla zapsána do obchodního rejstříku 26.11.1999, že z obchodního rejstříku byla vymazána 27.11.2007, přičemž z vymezení předmětu jejího podnikání a také z jejích Stanov nebylo zjištěno nic o tom, že by se specializovala na zaměstnávání osob se změněnou či sníženou pracovní schopností ze zdravotních důvodů zaměstnanců. Soud takto dospěl k závěru, že takto byla potvrzena původní verze výpovědi žalobce, který před soudem uvedl, že při shánění zaměstnání zaměstnavatelům, u nichž se ucházel o zaměstnání vědomě zatajil, že má sníženou pracovní schopnost z titulu poškození zdraví nemocí z povolání, protože měl obavu, že by jej z tohoto důvodu do zaměstnání nepřijali. Až následně začal žalobce tvrdit opak, že kupříkladu společnost B.A. DORA, a.s., jej zaměstnala s vědomím, že má sníženou pracovní schopnost pro nemoc z povolání, že výdělek, kterého u této společnosti dosáhl, byl tedy v příčinné souvislosti s jeho nemocí z povolání, k níž došlo v zaměstnání u žalované. Novou verzi výpovědi žalobce, že měl u společnosti B.A.DORA, a.s., pracovat od 19.12.2001 do 18.3.2002 jako osoba se změněnou pracovní schopností s vědomím

zaměstnavatele o takové skutečnosti, má proto soud za neprokázanou a při rozhodování ve věci k ní proto nepřihlížel.

10. Ohledně poměrů žalobce po skončení jeho pracovní neschopnosti dne 30.11.2002 soud učinil potřebná zjištění z jeho výpovědí a dále z důkazů listinných. Takto bylo zjištěno z dopisu České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 6.1.2003, že tato žalobci potvrdila, že převzala k vyřízení jeho žádost o přiznání invalidního důchodu (viz listiny ve složce na č.l.: 50). Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení v Teplicích ze dne 3.2.2003 soud ohledně invalidity žalobce zjistil, že o ní bylo rozhodnuto dne 30.11.2002 tak, že žalobce byl uznán plně invalidním v souvislosti s chorobou z povolání hlášenou dne 13.8.2001, že další kontrola jeho zdravotního stavu se uskuteční v červnu roku 2003. (viz č.l.: 54). Z Přehledu dob pojištění za období od 1.9.1972 až do 22.2.2003 soud zjistil, že po ukončení pracovní neschopnosti ke dni 22.11.2002 už žalobce nebyl nikde zaměstnán. Doba od 23.11.2002 do 21.2.2003 je vyznačena jako tzv. „dopočtená doba“ bez vyměřovacího základu, tedy bez dosaženého příjmu. (viz č.l.: 56). To odpovídá i obsahu sdělení České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 27.2.2003, ve kterém je uvedeno, že žalobce pan [REDACTED] pobírá od 22.2.2003 plný invalidní důchod ve výši 9 107 Kč, který mu byl přiznán rozhodnutím ze dne 24.1.2003. (viz č.l.: 46). Za dobu od 22.2.2003 do 5.3.2003 pak byl žalobci přiznán důchod ve výši 4 250 Kč (viz č.l.: 57). Rozhodnutí o přiznání plného invalidního důchodu žalobci vystavené Českou správou sociálního zabezpečení v Praze dne 24.1.2003 pak potvrzuje svým obsahem, že od 22.2.2003 se stal žalobce poživatel plného invalidního důchodu přiznaného v souvislosti s jeho onemocněním nemocí z povolání hlášenou 13.8.2001. (viz č.l.: 66). Dále soud zjistil, že od 6.12.2003 došlo u žalobce ke změně plného invalidního důchodu na invalidní důchod částečný ve výši 5 209 Kč měsíčně (viz č.l.: 75). Z pracovní rekondace žalobce od Okresní správy sociálního zabezpečení v Teplicích ze dne 1.10.2003 pak soud nabyl poznatek o tom, že od 1.10.2003 byl žalobce posudkovým lékařem uznán osobou částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., v planém znění, důsledně čemuž se stal automaticky občanem se změněnou pracovní schopností podle § 21 odst. 1 zák.č. 1/91 Sb. v platném znění, že v důsledku jeho zdravotního postižení není žalobce schopen vykonávat zejména práce spojené s přetěžováním horních končetin, práce s nadlimitními vibracemi a práce v nepříznivých klimatických podmínkách, což jsou omezení pracovní schopnosti, která jsou v příčinné souvislosti s nemocí z povolání žalobce hlášenou 13.8.2001 – karpální tunely horních končetin. Z potvrzení Úřadu práce v Teplicích ze dne 7.1.2004 pak soud zjistil, že žalobce byl jako poživatel částečného invalidního důchodu zaevidován na Úřadu práce v Teplicích jako uchazeč o zaměstnání od 8.12.2003 a že mu nebylo přiznáno žádné hmotné zabezpečení před nástupem do zaměstnání, protože nesplňoval podmínku zaměstnání v trvání alespoň 6 měsíců po uplynutí podpůrní doby. (viz č.l.: 71). Tak je také uvedeno ve výrokové části rozhodnutí Úřadu práce v Teplicích ze dne 15.12.2003 Č.j.: TPA-1192929/2003-03, kterým bylo rozhodnuto o nepřiznání hmotného zabezpečení před nástupem do zaměstnání žalobci. (viz č.l.: 72). Skutečnost, že k poklesu pracovní způsobilosti žalobce o 33 % došlo v důsledku nemoci z povolání hlášené 13.8.2001, pak potvrzuje též závěr paní MUDr. Ivany Rožnickové jako znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví pracovní úrazy a nemoci z povolání, vyslovený v jejím posudku ze dne 27.12.2004 (viz č.l.: 91). Z obsahu uvedených důkazů vyplývá pro předmětnou věc závěr, že žalobce od 18.3.2002, kdy skončil jeho pracovní poměr u B.A.DORA, a.s., nebyl nikde zaměstnán, že v období od 24.1.2003 do 1.10.2003 byl žalobce osobou plně invalidní, po hmotné stránce zajištěnou invalidním důchodem ve výši 9 107 Kč měsíčně, že od 6.12.2003 byl žalobci přiznán částečný invalidní důchod ve výši 5 209 Kč měsíčně a že jako poživatel částečného invalidního důchodu tento nepobíral žádné hmotné zabezpečení před nástupem do zaměstnání. Jak plná invalidita žalobce, tak částečná invalidita žalobce byly v příčinné souvislosti s nemocí z povolání hlášenou 13.8.2001, za kterou žalobci odpovídá žalovaná. Pokud žalovaná tvrdila něco jiného, bylo toto výše uvedenými listinnými důkazy vyvráceno. Pokles pracovní schopnosti žalobce v důsledku nemoci z povolání hlášené 13.8.2001 v rozsahu 33 % pak trval u žalobce i v období

až do 31.12.2008, jak je zřejmé ze sdělení paní [REDAKCE] oddělení nemocí z povolání, ze dne 8.10.2008, na č.l.: 172. K tomu již proto soud neprováděl další dokazování.

11.Žalobce nastoupil do zaměstnání jako poživatel částečného invalidního důchodu až dne 1.7.2004 u společnosti TABUC-PACK s.r.o. , přičemž se jednalo o společnost – respektive zaměstnavatele – provozujícího chráněné dílny , v nichž byly vytvořeny pracovní podmínky pro zaměstnávání osob se sníženou pracovní schopností, kde žalobce vykonával práci u zaměstnavatele, který měl vědomost o snížení jeho pracovní schopnosti v důsledku nemoci z povolání hlášené 13.8.2001 a o jeho částečné invaliditě z toho plynoucí. Soud má proto za to, až od 1.7.2004 a násl. žalobce prokázal, že k poklesu jeho výdělku u jiného zaměstnavatele došlo v příčinné souvislosti s nemocí z povolání hlášenou 13.8.2001, za kterou nese odpovědnost žalovaná. V období předcházejícím datu 1.7.2004 žalobce nebyl zaměstnán z důvodu nedostatku pracovních míst, za což však nenese odpovědnost žalovaná, nýbrž stát. *(viz článek 26 odst. 3 Listiny základních práv a svobod publikované ve Sbírce zákonů pod č. 2/1993 Sb.).*

12.Pokud žalovaná tvrdila opak, potom svoje tvrzení dle výsledků provedeného dokazování pro období od 1.7.2004 a násl. neprokázala. Soud proto k její obraně o tvrzeném nedostatku příčinné souvislosti mezi poklesem výdělku žalobce u jiného zaměstnavatele, a to společnosti TABUC-PACK, s.r.o., v období od 1.7.2004 a násl. s poklesem jeho pracovní schopnosti následkem nemoci z povolání zjištěné u něj ke dni 13.8.2001 nepřihlížel, protože taková námitka nemá oporu v provedeném dokazování.

13.Další skutečností mezi účastníky spornou byl výdělek žalobce před vznikem škody. Z provedených důkazů vyplynulo, že žalobce nastoupil do zaměstnání u zaměstnavatele, který vytvářel pracovní místa pro osoby se změněnou pracovní schopností, tj. u společnosti TABUC-PACK, s.r.o., až dne 1.7.2004 a že u této společnosti byl zaměstnán až do 31.12.2008.

14.Při zjištění výše výdělku žalobce před vznikem škody vycházel soud z ust. § 17 odst. 1 zák.č. 1/1992 Sb., tj. zákon o mzdě , odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku (dále jen „zák.č. 1/92 Sb.“), ve kterém je stanoveno, že průměrný výdělek pro pracovněprávní účely zjišťuje zaměstnavatel z hrubé mzdy zúčtované zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a z doby odpracované v rozhodném období. Dále vzal soud v úvahu též ust. § 17 odst. 2 zák.č. 1/92 Sb. , ve kterém je stanoveno, že pokud není dále stanoveno jinak, že je rozhodným obdobím předchozí kalendářní čtvrtletí ; průměrný výdělek se zjišťuje k prvnímu dni následujícího kalendářního měsíce. V daném případě však žalobce nebyl před 1.7.2004 nikde zaměstnán a neměl žádný výdělek. Na takové případy pak dopadá ust. § 17 odst. 4 zák.č. 1/92 Sb., ve kterém je stanoveno, že pokud zaměstnanec v rozhodném období neodpracoval alespoň 22 dnů , že se používá pravděpodobný výdělek, že pravděpodobný výdělek se zjistí z hrubé mzdy , které zaměstnanec dosáhl od počátku rozhodného období, popřípadě z hrubé mzdy, které by zřejmě dosáhl.

15.Už výše je zmíněno, že se soudu nepodařilo opatřit na základě návrhu žalobce od společností, u kterých se žalobce ucházel o zaměstnání, podklady potřebné pro zjištění hrubé mzdy, které by žalobce u těchto společností mohl dosáhnout. Informace, které soud získal, byly pro stanovení výdělku před vznikem škody nedostatečné., resp. neúplné, takže z nich nebylo možné vycházet.

16.Soudu proto v daném případě s ohledem na uvedenou specifickou situaci žalobce nezbylo, než zjistit výši pravděpodobného výdělku před vznikem škody ze znaleckého posudku s vědomím, že takto vybočuje ze stanovisek uvedených k této otázce v judikatuře Nejvyššího soudu ČR, na právě kterou poukazovala žalovaná. Soud vzal v úvahu i stanovisko Ústavního

soudu ČR, že výsledkem jeho rozhodovací činnosti by nemělo být tzv. nespravedlivé rozhodnutí vydané z toho důvodu, že skutečnost významnou pro rozhodnutí ve věci nebylo možné zjistit jiným způsobem, než ze znaleckého posudku. Soud proto přibral do řízení znalkyni paní Ing. Evu Klapuchovou, z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy, která ve znaleckém posudku č.784/30/2019 ze dne 29.10.2019 (viz č.l.: 319-348) ve znění jeho doplnění ze dne 12.6.2020 (viz č.l.: 426-438) stanovila výši pravděpodobného (fiktivního) výdělku žalobce před vznikem škody, tj. výdělku, kterého by žalobce zřejmě dosáhl u jiného zaměstnavatele za předpokladu, že by u něj nedošlo k nemoci z povolání (srov. ust. § 17 odst. 4 zák.č. 1/92 Sb.). Znalkyně učinila závěr, že výdělek, kterého by žalobce zřejmě dosáhl před vznikem škody, tj. výdělek za druhé čtvrtletí roku 2004 by činil částku 13 779 Kč hrubého měsíčně. (viz č.l.: 431). Soud z tohoto výdělku před vznikem škody při zjišťování, zda u žalobce došlo v období od 1.7.2004 do 31.12.2008 ke ztrátě na výdělku po skončení pracovní neschopnosti vycházel, a to s vědomím, že i tentokrát vybočuje takto ze stanovisek zaujatých v judikatuře Nejvyšším soudem ČR, protože znalkyně z důvodu absence podkladů pro stanovení pravděpodobného výdělku v duchu názoru Nejvyššího soudu ČR musela vycházet z údajů uvedených v Příloze na č.l.: 437 až 439, tj. ze statistických údajů Ministerstva práce a sociálních věcí ČR o ceně práce v prvním až druhém čtvrtletí roku 2004 pro Ústecký kraj. Uvedla, že podpůrně nemohla vyjít ani z informace od společnosti Povodí Ohře, s.p., protože se jednalo o pouhý předpoklad výdělku (viz č.l.: 286). Znalkyně v tabulce na č.l.: 430 uvedla výše mzdy za výkon nekvalifikované práce, kterou by žalobce mohl dle jeho vyjádření vykonávat u jiných zaměstnavatelů, kdyby u něj nedošlo k poškození zdraví v důsledku nemoci z povolání. Z výdělků uvedených v tabulce na č.l.: 430 pak znalkyně stanovila průměr ve výši 13 779 Kč měsíčně hrubého jako mzdu, kterou by zřejmě žalobce dosáhla za výkon nekvalifikované fyzické namáhavé práce u jiného zaměstnavatele, jestliže by u něj nedošlo k poškození zdraví nemocí z povolání. K námitce žalované, že znalkyně neměla při zjišťování pravděpodobného výdělku vycházet z výdělku pomocných a nekvalifikovaných dělníků v dolech, lomech a příbuzných oborech, soud uvádí, že v období na počátku roku 2004 byl především útlum těžební činnosti uhlí prováděné hlubinným dolováním, což se týkalo žalované. Soud má obecný poznatek o tom, že na počátku roku 2004 a ještě v době vydání tohoto rozhodnutí by žalobce nebýt jeho poškození zdraví nemocí z povolání mohl nalézt pracovní uplatnění jako zaměstnanec na povrchovém dolu, například u společnosti Doly Bílina, tedy v blízkosti svého bydliště. Z tohoto důvodu proto soud k uvedené námitce žalované nepřihlížel a akceptoval jako výdělek před vznikem škody pravděpodobný výdělek zjištěný znalkyní ve výši hrubých 13 779 Kč měsíčně pro období před 1.7.2004.

17.Poznatky o výši mzdy, které žalobce dosáhl v období od 1.7.2004 do 31.12.2008 jako zaměstnanec společnosti TABUC-PACK s.r.o. soud čerpal z vyúčtování mezd žalobce na č.l.: 126 až 127 a dále na č.l.: 153 až 154 a na č.l.: 178 až 185. Z nich zjistil, že pracovní poměr žalobce u společnosti TABUC-PACK s.r.o. trval nepřetržitě po celé období od 1.7.2004 až do 31.12.2008, že v případě nemocnosti žalobce je k dispozici s ohledem na obsah lékařské zprávy paní [REDAKCE] i diagnóza, na kterou žalobce stonal, takže je zjištěné, zda se jednalo o nemocnost v souvislosti s nemocí z povolání nebo o nemocnost z jiných příčin. (viz č.l.: 300). Poznatky o výši invalidního důchodu žalobce v období od 1.7.2004 do 31.12.2008 soud čerpal ze zprávy České správy sociálního zabezpečení v Praze na č.l.: 113 a dále z oznámení téhož subjektu o zvýšení invalidního důchodu žalobce ke dni 1.8.2008 na č.l.: 177. V období od 1.7.2004 do 31.12.2008 byl žalobce již pouze příjemcem částečného invalidního důchodu, který mu byl přiznán v souvislosti s poškozením jeho zdraví nemocí z povolání, jež důsledky pro jeho zdraví nadále přetrvávaly (viz č.l.: 182).

18.Pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělku u žalobce po skončení jeho pracovní neschopnosti následkem nemoci z povolání zjištěné u něj ke dni 13.8.2001 a při uznání částečné invalidity z důvodu poškození jeho zdraví nemocí z povolání, a to za období od 1.7.2004 do 31.12.2008 je závazná právní úprava provedená zák.č. 65/1965 Sb., tj. zákoník práce v tehdy účinném znění

(dále jen „zák.č. 65/65 Sb.“), protože se jedná o nárok z titulu nemoci z povolání zjištěné u žalobce před účinností zák.č. 262/2006 Sb., tj. zákoník práce účinný od 1.1.2007.

19.Z ust. § 195 odst. 1 zák.č. 65/65 Sb. vyplývá, že náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity nebo částečné invalidity se poskytne zaměstnanci v takové výši , aby spolu s jeho výdělkem po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného invalidního nebo částečného invalidního důchodu poskytovaného z téhož důvodu se rovnala průměrnému výdělků před vznikem škody. Přitom se nepřihlíží ke zvýšení invalidního důchodu pro bezmocnost, ke snížení tohoto důchodu podle právních předpisů o sociálním zabezpečení ani k výdělků zaměstnance, kterého dosáhl zvýšeným pracovním úsilím.

20.Z ust. § 195 odst. 2 zák.č. 65/65 Sb. vyplývá, že náhrada za ztrátu na výdělků po ukončení pracovní neschopnosti přísluší zaměstnanci i při pracovní neschopnosti z jiného důvodu, než je původní pracovní úraz nebo nemoc z povolání. Přitom se výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje za výdělek, z něhož se stanoví výše nemocenského.

21.Podle ust. § 195 odst. 4 zák.č. 65/65 Sb. náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti přísluší zaměstnanci nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku.

22.S poukazem na výše uvedené znění ust. § 195 odst. 1 a odst. 2 zák.č. 65/65 Sb. provedl soud u žalobce výpočet náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti a při uznání jeho částečné invalidity následkem nemoci z povolání zjištěné ke dni 13.8.2001, a to:

23.Ztráta na výdělků za období od 1.7.2004 do 31.12.2004

Ke dni 1.7.2004 činil pravděpodobný (fiktivní) výdělek žalobce před vznikem škody částku 13 779 Kč hrubého měsíčně. Částečný invalidní důchod žalobce (dále jen „ČID“) činil částku 5 307 Kč měsíčně a po snížení podle ust. § 14 zákl.č. 183/1994 Sb. o 220 Kč se rovnal částce 5 087 Kč.

V měsíci červenci 2004 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 1 963 Kč , protože součet jeho hrubé mzdy 6 729 Kč a ČID 5 087 Kč ve výši 11 816 Kč byl nižší o částku 1 963 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 13 779 Kč.

V měsíci srpnu 2004 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 843 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 229 Kč a ČID 5 087 Kč ve výši 11 316 Kč byl nižší o částku 2 843 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 779 Kč.

V měsíci září 2004 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 923 Kč , protože součet jeho hrubé mzdy 5 769 Kč a ČID 5 087 Kč ve výši 10 856 Kč byl nižší o částku 2 923 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 13 779 Kč.

V měsíci říjnu 2004 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 060 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 632 Kč a ČID 5 087 Kč ve výši 11 719 Kč byl nižší o částku 2 060 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 13 779 Kč.

V měsíci listopadu 2004 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 235 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 457 Kč a ČID 5 087 Kč ve výši 11 544 Kč byl nižší o částku 2 235 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 13 779 Kč.

V měsíci prosinci 2004 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 190 Kč, protože součet

jeho hrubé mzdy 6 502 Kč a ČID 5 087 Kč ve výši 11 589 Kč byl nižší o částku 2 190 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 13 779 Kč.

Za období od 1.7.2004 do 31.12.2004 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků v celkové výši 13 834 Kč.

24.Ztráta na výdělků za období od 1.1.2005 do 31.12.2005

Ke dni 1.1.2005 činil výdělek žalobce před vznikem škody částku 13 779 Kč hrubého. Ke dni 1.2.2005 pak činil valorizovaný výdělek žalobce před vznikem škody částku 14 524 Kč hrubého (viz § 1 vl.nař.č. 67/2005 Sb. zvýšení 5,4; výdělek po valorizaci se rovná 14 524 Kč měs.). Částečný invalidní důchod žalobce činil od 1.1.2005 částku 5 613 Kč a po snížení podle ust. § 14 zákl.č. 183/1994 Sb. o částku 220 Kč se rovnal částce 5 393 Kč měsíčně.

V měsíci lednu 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 1 857 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 529 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 11 922 Kč byl nižší o částku 1 857 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 13 779 Kč.

V měsíci únoru 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 893 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 238 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 11 631 Kč byl nižší o částku 2 893 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci březnu 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 5 053 Kč, protože součet jeho nemocenského pro nemoc v souvislosti s poškozením zdraví nemocí z povolání ve výši 4 078 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 9 471 Kč byl nižší o částku 5 053 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci dubnu 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 3 645 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 2 856 Kč, nemocenského ve výši 2 628 Kč (pro nemoc v souvislosti s nemocí z povolání) a ČID 5 393 Kč ve výši 10 879 Kč byl nižší o částku 3 645 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci květnu 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 499 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 632 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 12 025 Kč byl nižší o částku 2 499 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci červnu 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 3 131 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 4 506 Kč a výdělků po dobu nemoci z obecných příčin ve výši 1 494 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 11 393 Kč byl nižší o částku 3 131 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci červenci 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 646 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 485 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 11 878 Kč byl nižší o částku 2 646 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci srpnu 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 292 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 839 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 12 232 Kč byl nižší o částku 2 292 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci září 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 1 902 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 7 229 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 12 622 Kč byl nižší o částku 1 902 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci říjnu 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 1 902 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 7 229 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 12 622 Kč byl nižší o částku 1 902 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

V měsíci listopadu 2005 u žalobce ke ztrátě na výdělku nedošlo, protože součet jeho hrubé mzdy 10 229 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 15 622 Kč byl vyšší o 1 098 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 14 524 Kč.

V měsíci prosinci 2005 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 2 083 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 7 048 Kč a ČID 5 393 Kč ve výši 12 441 Kč byl nižší o částku 2 083 Kč, než jeho výdělek před vznikem škody 14 524 Kč.

Náhrada za ztrátu na výdělku za období od 1.1.2005 do 31.12.2005 činila u žalobce částku 27 703 Kč s tím, že v měsíci listopadu 2005 ke ztrátě na výdělku u žalobce nedošlo.

25.Ztráta na výdělku za období od 1.1.2006 do 31.12.2006

Ke dni 1.1.2006 činil výdělek žalobce před vznikem škody částku 15 251 Kč hrubého (viz § 1 vl.nař.č. 534/2005 Sb. zvýšení 5; výdělek po valorizaci se rovná 15 251 Kč měs.). Částečný invalidní důchod žalobce činil od 1.1.2006 po snížení podle ust. § 14 zákl.č. 183/1994 Sb. o částku 220 Kč sumu 5 632 Kč měsíčně.

V měsíci lednu 2006 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 1 464 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 8 136 Kč a ČID 5 632 Kč ve výši 13 768 Kč byl nižší o 1 464 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 15 251 Kč.

V měsíci únoru 2006 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 1 483 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 8 155 Kč a ČID 5 632 Kč ve výši 13 787 Kč byl nižší o 1 483 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 15 251 Kč.

V měsíci březnu 2006 u žalobce ke ztrátě na výdělku nedošlo, protože jeho hrubá mzda 9 965 Kč a ČID 5 632 Kč celkem ve výši 15 597 Kč byly vyšší než jeho výdělek před vznikem škody 15 251 Kč.

V měsíci dubnu 2006 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 3 821 Kč, protože součet jeho náhradního výdělku za nemoc z obecných příčin ve výši 5 798 Kč a ČID 5 632 Kč ve výši 11 430 Kč byl nižší o 3 821 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 15 251 Kč.

V měsíci květnu 2006 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 268 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 5 783 Kč, náhradního výdělku za nemoc z obecných důvodů ve výši 3 568 Kč a ČID 5 632 Kč ve výši 14 983 Kč byl nižší o 268 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 15 251 Kč.

V měsíci červnu 2006 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 156 Kč, protože součet jeho

hrubé mzdy 9 463 Kč a ČID 5 632 Kč ve výši 15 095 Kč byl nižší o 156 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 15 251 Kč.

V měsících červenci 2006 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 15 615 Kč, v měsíci srpnu 2006 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 17 274 Kč, v měsíci září 2006 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 16 588 Kč, v měsíci říjnu 2006 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 17 840 Kč, v měsíci listopadu 2006 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 17 477 Kč a v měsíci prosinci 2006 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 15 970 Kč, což bylo vždy více než výdělek před vznikem škody 15 251 Kč, takže v těchto měsících u žalobce ke ztrátě na výdělku nedošlo.

Za měsíce leden, únor, březen, duben a květen roku 2006 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku v celkové výši 7 192 Kč.

26.Ztráta na výdělku za období od 1.1.2007 do 31.12.2007

Ke dni 1.1.2007 činil výdělek žalobce před vznikem škody částku 16 167 Kč hrubého (viz § 1 vl.nař.č. 557/2006 Sb. zvýšení 6; výdělek po valorizaci se rovná 16 167 Kč měs.). Částečný invalidní důchod žalobce činil od 1.1.2007 po snížení podle ust. § 14 zákl.č. 183/1994 Sb. o částku 220 Kč sumu 5 978 Kč měsíčně.

V měsíci lednu 2007 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 46 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 10 143 Kč a ČID 5 978 Kč ve výši 16 121 Kč byl nižší o 46 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 167 Kč.

V měsíci únoru 2007 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 952 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 6 181 Kč a náhradního výdělku za nemoc z obecných příčin 3 056 Kč a ČID 5 978 Kč ve výši 15 215 Kč byl nižší o 952 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 167 Kč.

V měsíci červnu 2007 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 221 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 9 968 Kč a ČID 5 978 Kč ve výši 15 946 Kč byl nižší o 221 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 167 Kč.

V měsíci srpnu 2007 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 132 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 10 057 Kč a ČID 5 978 Kč ve výši 16 035 Kč byl nižší o 132 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 167 Kč.

V měsíci listopadu 2007 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 793 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 634 Kč a náhradního výdělku za nemoc z obecných příčin ve výši 8 762 Kč a ČID 5 978 Kč ve výši 15 374 Kč byl nižší o 793 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 167 Kč.

V měsíci březnu 2007 činil součet hrubé mzdy žalobce a ČID částku 17 479 Kč, v měsíci dubnu 2007 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 16 770 Kč, v měsíci květnu 2007 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 16 445, v měsíci červenci činil součet hrubé mzdy a ČID částku 16 609 Kč, v měsíci září 2007 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 18 149 Kč, v měsíci říjnu 2007 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 18 346 Kč a v měsíci prosinci 2007 činil součet hrubé mzdy a ČID částku 19 409 Kč, takže v každém z těchto měsíců byl příjem žalobce vyšší než jeho výdělek před vznikem škody ve výši 16 167 Kč, takže v těchto měsících u něj ke ztrátě na výdělku nedošlo. Za měsíce leden, únor, červen, srpen a listopad roku 2007 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku v celkové výši 2 144 Kč.

27.Ztráta na výdělků za období od 1.1.2008 do 31.12.2008

Ke dni 1.1.2008 činil výdělek žalobce před vznikem škody částku 16 653 Kč hrubého (viz § 1 vl.nař.č. 366/2007 Sb. zvýšení 3; výdělek po valorizaci se rovná 16 653 Kč měs.). Částečný invalidní důchod žalobce činil od 1.1.2008 po snížení podle ust. § 14 zákl.č. 183/1994 Sb. o částku 220 Kč sumu 6 247 Kč měsíčně.

V měsíci lednu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 89 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 10 317 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 16 564 Kč byl nižší o 89 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci únoru 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 293 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 10 113 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 16 360 Kč byl nižší o 293 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci březnu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 293 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 10 113 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 16 360 Kč byl nižší o 293 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci dubnu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 161 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 10 245 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 16 492 Kč byl nižší o 161 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci květnu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 1 827 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 8 579 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 14 826 Kč byl nižší o 1 827 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci červnu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 025 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 8 381 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 14 628 Kč byl nižší o 2 025 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci červenci 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 2 229 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 8 177 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 14 424 Kč byl nižší o 2 229 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci srpnu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 492 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 9 444 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 16 161 Kč byl nižší o 492 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci září 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělků ve výši 1 728 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 8 208 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 14 925 Kč byl nižší o 1 728 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci říjnu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 788, protože součet jeho hrubé mzdy 9 148 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 15 865 Kč byl nižší o 788 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci listopadu 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 456 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 9 481 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 16 6 198 Kč byl nižší o 456 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

V měsíci prosinci 2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku ve výši 1 716 Kč, protože součet jeho hrubé mzdy 8 220 Kč a ČID 6 247 Kč ve výši 14 937 Kč byl nižší o 1 719 Kč než jeho výdělek před vznikem škody v částce 16 653 Kč.

Za období od 1.1.2008 do 31.12.2008 došlo u žalobce ke ztrátě na výdělku v celkové výši 12 096 Kč.

28.Ze shodných přednesů účastníků vyplulo, že žalobkyně doposud žalobci žádné plnění z titulu náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a při uznání jeho invalidity následkem nemoci z povolání u něj zjištěné dne 13.8.2001 neposkytla.

29.Po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti má soud i se zřetelem k výše uvedenému závěru skutkovému, že žalobce neprokázal, že by u něj došlo v období od 5.3.2001 do 31.3.2002 ke ztrátě na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a při uznání invalidity v příčinné souvislosti s nemocí z povolání u něj zjištěné ke dni 13.8.2001, za kterou by žalobkyně odpovídala podle § 190 odst. 3 zák.č. 65/65 Sb., pokud by zde byla dána příčinná souvislost. Tu však soud neshledal, neboť žalobce sám vypověděl, že v tomto období zamlčel u společnosti B.A.DORA, kde byl zaměstnán krátce od 19.12.2001 do 18.3.2002, že je osobou se změnou pracovní schopnosti z obavy, že by jinak nebyl přijat do zaměstnání. Až později v průběhu řízení začal žalobce tvrdit, že jmenovaná společnost zaměstnávala osoby se změnou pracovní schopnosti. Toto tvrzení žalobce však nebylo potvrzeno ani Úřadem práce ČR – Kontaktním pracovištěm v Mostě a nevyplývalo ani z rejstříkového spisu této společnosti. Podle článku 26 odst. 3 Listiny základních práv a svobod publikované ve Sbírce zákonů pod č. 2/1993 Sb., má povinnost hmotně zajistit občany, kteří bez své viny nemohou získávat prostředky pro své životní potřeby prací, stát, a to za podmínek, které stanoví zákon. Absenci možnosti výdělku na straně žalobce v období od 5.3.2001 do 31.3.2002 proto nelze přenést na žalovanou. Soud proto v případě nároku žalobce na zaplacení náhrady za ztrátu na výdělku za období od 5.3.2001 do 31.3.2002 uplatněnou ve výši 61 175 Kč s příslušenstvím zamítl (viz výrok sub. I).

30.Nárok žalobce na náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a při uznání invalidity následkem nemoci z povolání zjištěné u něj dne 13.8.2001 shledal soud důvodným až za období od 1.7.2004 do 31.12.2008, proto v případě tohoto období žalobce prokázal, že k poklesu jeho výdělku u jiného zaměstnavatele, tj. u společnosti TABUC-PAC s.r.o., která provozovala chráněné dílny pro osoby se změnou pracovní schopnosti, došlo v příčinné souvislosti s nemocí z povolání, za kterou odpovídá žalovaná podle ust. § 190 odst. 3 zák.č. 65/65 Sb., protože u ní žalobce pracoval v podmínkách, za kterých u něj zjištěná nemoc z povolání vzniká. To žalovaná nezpochybnila.

31.Žalobce uplatnil nárok na náhradu za ztrátu na výdělku podle § 195 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb. za období od 1.7.2004 do 31.12.2005 v celkové výši 34 489 Kč. Z výše provedeného vyčíslení náhrady za ztrátu na výdělku za období od 1.1.2004 do 31.12.2005 vyplývá, že u žalobce v tomto období ke ztrátě na výdělku skutečně došlo a že se jednalo celkem o částku 41 537 Kč. Soud je

však podle ust. § 153 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), vyplývá, že soud je při rozhodování ve věci vázán návrhem ,resp. žalobou, že může překročit návrhy účastníků a přisoudit něco jiného nebo více , než čeho se domáhali, jen tehdy, jestliže z právního přepisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky. O takový případ se však s ohledem na nárok uplatněný žalobcem, v daném případě nejednalo. Soud proto přiznal žalobci za období od 1.7.2004 do 31.12.2005 náhradu za ztráty na výdělků ve výši 34 489 Kč , kterou žalobce uplatnil v žalobě, a to s poukazem na ust. § 190 odst. 3 a dále s poukazem na ust. § 195 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb. Současně žalobě vyhověl i v případě nároku žalobce na zaplacení požadovaného zákonného úroku z prodlení , a to s poukazem na ust. § 256 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb. dle občanskoprávních předpisů, tj. vl.nař.č. 142/94 Sb. (viz výrok sub. II).

32.do 31.12.2006 žalobci vznikla ztráta na výdělků v celkové výši 7 192 Kč, za kterou odpovídá žalovaná podle ust. § 190 odst. 3 a v rozsahu dle ust. § 195 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb. Žalobce uplatnil za toto období nárok na zaplacení částky 7 613 Kč. Žalobu soud shledal důvodnou v rozsahu částky 7 192 Kč včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení uplatněného z této částky. Uložil. Proto žalované ve výroku sub. III, aby tato částku 7 192 Kč včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení žalobci zaplatila (viz ust. § 256 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb.). /výrok sub. III/. V rozsahu částky 421 Kč žaloba nebyla v případě tohoto nároku důvodná, proto soud žalobu ve výroku sub. IV v rozsahu částky 421 Kč s příslušenstvím jako nedůvodnou zamítl. (viz výrok sub. IV).

33.Z provedeného dokazování a výpočtu shora uvedeného dále vyplývá, že za období od 1.1.2007 do 31.12.2007 vznikla žalobci ztráta na výdělků v celkové výši 2 144 Kč. V tomto rozsahu proto soud žalobě vyhověl a uložil žalované, aby tato částku 2 144 Kč žalobci zaplatila včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení, a to s poukazem na ust. § 190 odst. 3 ve spojení s ust. § 195 odst. 1 a 2 a dále ve spojení s ust. § 256 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb. (viz výrok sub. V).

34.Žalobce uplatnil jako náhradu za ztrátu na výdělků za období od 1.1.2007 do 31.12.2007 částku ve výši 7 749 Kč . Protože v rozsahu částky 5 605 Kč nebyl nárok žalobce po právu, soud žalobu v rozsahu částky 5 605 Kč s příslušenstvím ve výroku sub. VI. zamítl.

35.Dále z provedeného dokazování a výpočtu uvedeného shora vyplanulo, že za období od 1.1.2008 do 31.12.2008 vznikla u žalobce ztráta na výdělků ve výši 12 096 Kč. Soud proto žalované s poukazem na její odpovědnost podle ust. § 190 odst. 3 zák.č. 65/65 Sb. a v rozsahu vyplývajícím z ust. § 195 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb. uložil, aby tato částku 12 096 Kč žalobci zaplatila včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení (viz ust. § 256 odst. 1 a 2 zák.č. 65/65 Sb.). /viz výrok sub. VII/.

36.Žalobce uplatnil za období od 1.1.2008 do 31.12.2008 náhradu za ztrátu na výdělků ve výši 22 572 Kč. V rozsahu částky 10 476 Kč však žaloba v tomto případě důvodná nebyla, neboť v takovéto výši žalobci ztráta na výdělků nevznikla. Ta činila pouze částku 12 096 Kč. Důsledně tomu proto soud žalobu v rozsahu částky 10 476 Kč s přísl. ve výroku sub. VIII. zamítl jako nedůvodnou.

37.Jedná se o rozhodnutí, jímž se řízení končí.

38.Z tohoto důvodu musel soud rozhodnout též o náhradě nákladů řízení, jak před soudem prvního stupně, tak před odvolacím soudem.

39.O náhradě nákladů mezi účastníky navzájem před soudem prvního stupně soud rozhodl podle principu uvedeného v ust. § 142 odst. 2 občanského soudního řádu, tzn. podle míry jejich úspěchu ve věci. Míru úspěchu žalobce před soudem prvního stupně soud shledal v rozsahu 42 % . Žalobci samému žádné náklady řízení nevznikly. Náklady na odměnu zaplacenou jemu

ustanovenému zástupci nese stát – v daném případě Okresní soud v Mostě, který mu zástupce ustanovil. Míra úspěchu žalované představuje 58 %. Žalovaná by měla v případě řízení před soudem prvního stupně právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 16 %, jednalo by se o odměnu právního zástupce žalované za její zastoupení před soudem prvního stupně. S ohledem na nepříznivé finanční a majetkové poměry žalobce a také na jeho nepříznivý zdravotní stav však soud aplikoval při rozhodování o náhradě nákladů řízení ust. § 150 občanského soudního řádu a povinnost k náhradě nákladů řízení žalobci neuložil. Žalobce je v současné době důchodcem bez možnosti přivýdělku k důchodu kvůli špatnému zdravotnímu stavu. Vynakládá důchod také na léky a lékařská vyšetření. Z etických důvodů proto soud žalobci neuložil povinnost k náhradě nákladů řízení žalované za řízení před soudem prvního stupně a ani za řízení před odvolacím soudem, kde měla žalovaná úspěch v celém rozsahu (viz výrok sub. IX. a sub. X.).

40.S ohledem na výsledek řízení pak soud neuložil žalované povinnost k náhradě nákladů státu, když žalobci nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Žalobci bylo přiznáno plné osvobození od soudních poplatků, takže ani v jeho případě nemá stát vůči němu právo na náhradu nákladů řízení. (viz výrok sub. XI.).

41.Ve výroku sub. XII. Bylo žalované podle ust. § 2 odst. 3 zák.č. 549/1991 Sb., tj. zákon o soudních poplatcích uloženo, aby tato zaplatila státu na účet zdejšího soudu na soudním poplatku částku 2 796,50 Kč.

O odměně ustanoveného zástupce žalobce bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.(viz výrok sub. XIII.).

Výrok o lhůtě k plnění vychází z ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se plnění domáhat soudním výkonem rozhodnutí.

Most 22. června 2020

JUDr. Marie Švecová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.08.2020, ve výroku I. právní moci dne 15.08.2020, ve výroku II. právní moci dne 12.10.2022 a je vykonatelné dne 12.11.2022, ve výroku III. právní moci dne 12.10.2022 a je vykonatelné dne 12.11.2022, ve výroku IV. právní moci dne 15.08.2020, ve výroku V. právní moci dne 12.10.2022 a je vykonatelné dne 12.11.2022, ve výroku VI. právní moci dne 15.08.2020, ve výroku VII. právní moci dne 12.10.2022 a je vykonatelné dne 12.11.2022, ve výroku VIII. právní moci dne 15.08.2020, výrok XI. nabyt PM dne 12.10.2022 pouze ve vztahu k žalobci. Toto rozhodnutí je ve spojení s Rozs. KS Ústí n/L č.j. 84Co 202/2021-516. Připojení doložky provedla Veronika Šolcová dne 08.03.2023.